

ति इन्द्रवपुषो रज्जनाय अत एव वेदेषु रोहितः इन्द्रः पठ्यते । अथ तदा नग्नः
किण्वः सुराकन्दः पूर्वाक्तः तसरं वयनसाधनं वेम न वेमा च भवति तसरवेमा-
नौ कुविन्दानां प्रसिद्धौ । कीदृशो नग्नः धीरः धियमीरयति प्रेरयतीति धीरः मा-
दक इत्यर्थः विवक्षातः कारकाणि भवन्तीति वचनात् नग्नोः कर्तृत्वं विवक्षि-
तम् ॥ ८३ ॥

पयसा शुक्रममृतं जनित्रं सुरया मूत्राज्जनयत् रेतः ।

अपामतिं दुर्मतिं बाधमाना ऊवध्यं वातं सव्यं तदारात् ॥ ८४ ॥

प्रकृतत्वादस्थिनौ सरस्वती च पयसा दुग्धेन रेतो वीर्यं जनयत् उदपादयन्
अउभाव आर्षः इन्द्रस्येति शेषः । कीदृशं रेतः शुक्रं शुक्लम् अमृतमनश्यत् जनि-
त्रं जनयतीति जनित्रं जननशीलम् । आरात् समीपे स्थित्वा तत्प्रसिद्धमूवध्यं वातं
नाडीगतं सव्यं च (43.) सुरया कृत्वा मूत्रात् मूत्रं चाज्जनयत् (44.) आमाशयगत-
मन्नमूवध्यम् पक्वाशयगतमन्नं सव्यम् । कीदृशास्ते अमतिं बध्यभावं (45.) दुर्मतिं
दुर्बुद्धिं च बाधमाना निवर्तयत् सद्बुद्धिं ददत इत्यर्थः ॥ ८४ ॥

इन्द्रः सुत्रामा हृदयेण सत्यं पुरोडाशेन सविता ज्ञान ।

यकृत्क्लोमानं वरुणो भिषज्यन्मत्स्रे वायव्यैर्न मिनाति पित्तम् ॥ ८५ ॥

सुष्ठु त्रायते रक्षति सुत्रामा इन्द्रः पुरोडाशदेवता इन्द्रस्य हृदयेण हृदयं ज-
ज्ञान जनयति । सविता च पुरोडाशेनेन्द्रस्य सत्यं ज्ञान । वरुणो भिषज्यन् इ-
न्द्रस्य चिकित्सां कुर्वन्सन् यकृत् कालखण्डं क्लोमानं गलनाडिकां च ज्ञान ।
वायव्यैः सौमिकौर्धपात्रैः मत्स्रे हृदयोभयपार्श्वस्थे अस्थिनी पित्तं न पित्तं च मि-
नाति निर्मिमीते सृजतीत्यर्थः सौमिकान्यौर्धपात्राणि वायव्यसंज्ञानि ॥ ८५ ॥

आन्त्राणि स्यालीर्मधु पिन्वमाना गुदाः पात्राणि सुडघा न धेनुः ।

श्वेनस्य पत्रं न घ्रीहा शचीभिरासन्दी नाभिरुदरं न माता ॥ ८६ ॥

स्यालीः स्याल्यः आन्त्राणि अभवन् कीदृश्यः स्याल्यः मधु पिन्वमानाः मधु
सिञ्चल्यः । पात्राणि गुदा गुदस्थानान्यभवन् । सुडघा न धेनुः शोभनं दुग्धे सा